

Ypatinga knyga

Džiulija Vilardson
(Pagrįsta tikra istorija)

„Tavo eilė skaityti, tėti“, – pasakė Bernisė. Ji atvertė Raštus. Mama ir tėtis atsisėdo šalia jos ant sofos.

Tėtis perskaitė pirmą eilutę. „Aš žinau, kad Jis myli savo vaikus.“

„Žinau, kad Jis myli savo vaikus“, – pakartojo Bernisė.

„Tačiau, – tęsė tėtis, – aš ne viską suprantu.“

Tačiau buvo sunkus žodis. Bernisė dar nemokėjo skaityti ir suprato ne visus žodžius. Bet jai patiko kartoti žodžius, kai jos šeima kartu skaitydavo Raštus.

Kitą dieną per Šventųjų Raštų valandėlę tėtis padarė staigmeną. „Turiu tau kai ką ypatingo“, – pasakė jis. Jis padovanojo Bernisei knygą. Jos viršelyje buvo nupiešti žmonės ir laivas.

„Ar tai man?“ – paklausė Bernisė. Ji apkabino tą didelę knygą.

„Tau, – atsakė tėtis. – Pažiūrėk vidun.“

Bernisė atsivertė knygą. Jos akys išsiplėtė. Ten buvo tiek daug spalvingų paveikslėlių.

„Kaip ji vadinasi?“ – paklausė Bernisė.

Tėtis parodė į žodžius ant viršelio. „Mormono Knygos istorijos“, – pasakė jis.

Bernisė sekė žodžius ant viršelio. „Mormono Knygos istorijos“, – ištarė ji.

„Joje yra tos pačios istorijos, kurias mes skaitome Raštuose“, – pasakė mama.

Bernisė parodė į vieną iš paveikslėlių. „Kas čia?“ – paklausė ji.

„Hmm. Ar matai lanką ir strėles?“ – paklausė mama.

Bernisė linktelėjo.

„Ar prisimeni, kad skaitėme apie žmogų, kurio lankas sulūžo?“ – paklausė tėtis.

„Nefis?“ – paklausė Bernisė.

„Taip, tai Nefis“, – atsakė tėtis.

Bernisė nusišypsojo. „Ačiū, tėti. Ačiū, mama. Man labai patinka ši knyga.“

Kiekvieną vakarą Bernisė skaitydavo savo Raštų knygą su mama ir tėčiu. Ji rodė paveikslėlius. Ji išmoko pasakyti keletą sunkių žodžių. Ir išmoko pati perskaityti keletą lengvų žodžių!

Skaitydama Raštus ji jautėsi laiminga. Ji džiaugėsi, kad gali skaityti juos su mama ir tėčiu! ●

Ši istorija nutiko Kongo Demokratinėje Respublikoje.

* 1 Nefio 11:17